

Zsubrits Zsolt

A kéz

Sikert megmarkoltam,
gazdagon csillogjon,
ne hagyj el – szorítottam,
csak nekem tapsoljon.

Simogattam nyakat,
gyönyört érintettem,
keblet, bársonyvállat
ujjammal becéztem.

Haragot tartottam,
s dédelgettem békét,
dühöt megnyugtattam,
kértem irigység esztét.

Eltakartam szégyent,
pirult helyettem is,
nem éreztem kényszert,
mutattam fityiszt.

Emeltem szív vágyát,
egekbe költözött,
ringattam szép álmát,
ünnepbe öltözött.

Törődötté váltam,
a gondok kikezdték,
fáradt a munkában,
vastagítom kérgét.

Utamon elkísért,
ír vörös betűkkel,
köszönöm hűségét,
úgysem felejttem el.